

SABİR (8)

(...dünden devam)

Hız. Alî, çocuğu ölen birini taziye ederken demiş ki: *“Kader üzerinden geçti, sabredersen me’cûr olursun (sevâb alırsın). Eğer sızlanırsan yine kader üzerinden geçmiştir (geri döndürmen mümkün değildir), üstelik günâhkâr olursun.”*

Gerçekten sızlanma ve şekvâ, musîbeti artırmaktan başka bir sonuç vermez. Allah'ın kazâsına sabretmeyenin musîbeti ikiye katlanır. Bir musîbetin kendisi, bir de sızlanmada haddi aşarak günâha girmedir. Sızlanmak, yaka yırtmak, yüzünü dövmek, aşırı şikâyetle bulunmak, tasa göstermek, normal kıyâfetini değiştirip yas giysileri giymek ve benzeri şeyler, istek ile yapılan şeylerin sınırında bulunduğu için insanı sabır makamından çıkarır. Bundan dolayı böyle şeylerden kaçınmalı, normal hayât geleneğini sürdürmeli, ölen canın, aslında Allah'ın, kendisine verdiği bir emâneti olup, vakti gelince o canı geri aldığını düşünerek tesellî bulmalıdır.

Âriflerden biri cebinde bir kâğıt taşır ve her sâat o kâğıdı çıkarıp bakarmış. Kâğıtta: *“Rabbinin hükmüne sabret, sen bizim gözlerimizin önündesin!”*

(Tûr: 76/48)

âyeti yazılı imiş.

30- Başınıza gelen herhangi bir musîbet kendi ellerinizin yaptığı (işler) yüzündendir. (Allah, hatâlarınızın) birçoğunu da affeder. 31- Siz, yeryüzünde O(nun cezâsı)na engel olamazsınız. Sizin Allah'tan başka ne bir velîniz, ne de bir yardımcınız vardır. (Şûrâ: 62/30-31)

Şûrâ 62/30-31. âyetlerde insanların başlarına gelen hastalık, belâ gibi şeylerin kendi hatâları yüzünden olduğu, Allah'ın, birçok günâhı da affedip cezâlandırmadığı, fakat Allah cezâ vermek dilerse hiç kimsenin O'nun cezâsına engel olamayacağı ve Allah'ın cezâlandıracağı insanları kimsenin kurtaramayacağı vurgulanıyor. Nahl: 70/61. âyette de: *“Eğer Allah, insanları, yaptıkları (her) haksızlıkla cezâlandırsaydı, yeryüzünde tek canlı bırakmazdı. Fakat onları takdîr edilen bir süreye kadar erteler. Süreleri geldiği zaman da bir sâ'at dahi ne geri kalırlar, ne de ileri geçerler*

(derhal mahvolup giderler)."

buyurulmaktadır. Hz. Peygamber

'in de şöyle buyurduğu rivâyet edilir:

"Nefsimi elinde bulunduran Allah'a andolsun ki kula erişen hiçbir yorgunluk, ağrı, tasa yoktur ki Allah onunla kulun hatâlarından birini affetmesin. Hattâ kula batan bir diken dahi günâhına keffârettir."

(Buhârî, Mardâ: 1; Müslim, Birr: 52; Tirmizî, Cenâiz: 1; İbn Hanbel, Müsned: 2/203-235) Başka bir hadîs de şöyledir:

"Mü'minin vücuduna ârız olup kendisini rahatsız eden her şey mutlaka günâhlarından birine keffârettir."

(İbn Hanbel, Müsned: 4/98, 6/66; Feydu'l-Kadîr: 5/483), Diğer bir rivâyet de şöyledir:

"Müslümana erişen hiçbir yorgunluk, ağrı, tasa, üzüntü, eziyet, keder ve ayağına batan bir diken yoktur ki Allah, onun sebebiyle müslümanın günâhlarından bir kısmını affetmiş olmasın!"

(Buhârî, Tıbb: 1)

(devamı yarın..)